

Getal van de woensdag

190.000**50-plussers in de WW**

Binnen vijf jaar is een op de twee volwassenen in Nederland 50 plus. 190.000 zitten nu in de ww. Dit getal is al negen maanden stabiel. Het aantal senioren dat opnieuw werk vindt, ligt 30 procent hoger dan in 2013.

Ondernemend**Ondernemend****Waterwerk**

Water loopt als een rode draad door Zaanstreek-Waterland. Behalve vaarweg is het water een bron van werkgelegenheid. Elke week op deze plaats een portret van een bedrijf of een streekgeenoot die zijn baan dankt aan het water. Vandaag Ed Sijbrandij en vriendin Jolanda Ferwerda van Watersportcentrum Wormer.

Van BMW naar sloepen en Suzuki buitenboordmotoren**Ronald Massaut**

Wormer * Het was een sprong in het diepe toen Ed Sijbrandij in 2003 Watersportcentrum Wormer begon. „Ik werkte bij een BMW-dealer als automonteur. Alles geregeld, maar het water en een eigen bedrijf trokken mij meer. Achteraf gezien is het vanaf de eerste zomer goed gelopen.”

Het hart van de watersportwinkel is de verkoop van boten - rubberboten, visbootjes, luxe sloepen - en buitenboordmotoren. Andere werkzaamheden en producten vloeien daar direct uit voort. Gelegen direct aan de Zaan zien watersporters de showroom, winkel en werkplaats aan de Veerdijk zo liggen. „We hebben direct heel

actief geflyerd in Wormerland en Zaanstreek-Noord. Bij alle woningen die grenzen aan water hebben we folders in de bus gedaan. Dat zagen we al heel snel terug in het klantenbestand. Grootste geluk is misschien wel dat het vanaf maart goed weer was geweest en we een schitterende eerste zomer hadden. Het jaar daarna ook. Toen wist ik dat het een goede keuze was geweest”, kijkt Sijbrandij terug. Behalve Ed werkt ook zijn vriendin Jolanda Ferwerda in het bedrijf en 's zomers ook zijn schoonvader. De laatste bouwt de boten, die als casco binnen komen, op. Zodra de eerste zonnestrallen doorbreken, rinkelt de telefoon voor kleine reparaties, service aan de

buitenboordmotor of om een afspraak te maken voor tewerlating. Het bedrijf heeft bijna vijfhonderd meter stallingruimte, maar veel boten liggen nu nog te water. „Het was een heel lang vaarseizoen. Heel gunstig, want dat neem je mee naar het nieuwe seizoen.” Watersportcentrum Wormer is dealer van Admiraal-sloepen, Alumcraft JON-boten, Marine aluminiumboten en rubberboten van Nimarine en Suzumar. Het bedrijf verkoopt buitenboordmotoren van NiMarine en Suzuki en ook elektrische motoren van Haswing. „Motoronderhoud vraagt om specialistische kennis. Net als bij een auto, moet je de motor 'uitlezen' met een computer. Reparaties zijn echt priegelwerk geworden. Je moet je voortdurend bijscholen. Veel oudere monteurs zijn er daarom mee gestopt.”

In de nabijheid van Wormer hebben Ed en Jolanda twee collega's: Krijgsman in Assendelft en De Hippert in Zaan- dam. „Dat is een goede verdeling. Maar het moeten er niet meer worden, want zoveel vraag is er niet. Van de economische crisis merk je vooral dat mensen in plaats van de grootste en meest luxe sloep, een kleinere versie kiezen. Maar mensen blijven wel varen. Vaak met inruil van de eerste boot, soms in plaats van de zomervakantie. Dan gaan ze met het gezin met de nieuwe boot op vakantie. Noord-Holland is zo'n mooi vaargebied.”

Jolanda Ferwerda en Ed Sijbrandij in de shop. FOTO RONALD MASSAUT

Hiltje Huisink maakt haar dameskleding van Italiaanse stoffen en verkoopt die vanuit haar mobiele winkel in de Beemster. FOTO KOOS REITSMa

Jurk die maatje smaller oogt**Kees Reitsma**
k.reitsma@hollandmediacombinatie.nl

Noordbeemster * Voor meisjes van twintig is er veel. Maar wat moeten vrouwen van veertig jaar en ouder aantrekken om er leuk uit te zien? Hiltje Huisink presenteert daarom: Hiltje Huisink. Hiltje Huisink is al 23 jaar coupeuse. In haar atelier in Noordbeemster staan mappen met rugnamen als GSUS (zomer en winter), Zenggi, Sissy Boy, Hans Ubbink, Queenmam. Ze maakt kledingpatronen voor ontwerpers. „Een ontwerper ontwerpt”, zegt ze. „Maar dan moet het ook nog genaaid worden. Ik maak de bouwtekeningen, zo kun je het zien.” Een 2d-tekening in haar handen wordt een 3d-patroon. „En vervolgens werk ik aan een maatserie.” Verder overlegt ze bij twijfel over de vertaalbaardheid van een ontwerp met de ontwerpers en

stuurt vervolgens de patronen naar de fabriek, die meestal in China staat. Ontwerptekeningen worden soms rechtstreeks naar de fabriek gestuurd, zegt ze. Maar dan gaat het wel eens mis. Ontwerpers hebben vaak weinig ervaring met het vertalen van hun creaties in patronen voor verschillende maten. En dan moeten ze het de Chinese makers ook nog eens in het Engels uit gaan leggen. „Patronen maken is een vak”, zegt ze. „Een ontwerp kan mooi zijn, maar het moet wel passen. Ik maak daarom ook wel basispasmvormen, waarop de ontwerpers van een merk dan weer voortborduren.” Ze houdt deze klanten nu wat af. „Want ik wil ruimte voor mijn eigen label.” Ze heeft een duidelijk doelgroep voor ogen. Vrouwen van veertig jaar en ouder. Die worden door anderen niet goed bediend, vindt ze. Huisink gebruikt haar ervaring als coupeuse om mooie kleding te

'Hiltje Huisink' hangt in een zeecontainer

maken die slank afkleedt. „Arbeid is in ons land relatief duur. Daarom maak ik kleding die na jaren dragen nog altijd goed zit. Mijn stoffen komen uit Italië en zijn duurzaam geproduceerd. Ik ben gek op jersey (gebreid in plaats van geweven, red.) Daar werk ik dus ook veel mee. In Italië zijn ze heel ver met de ontwikkeling van nieuwe stoffen, waarbij een elasticiteit wordt verweven. Die elasticiteit zorgt voor beweeglijkheid, de stof valt daardoor goed.” Vrouwen van veertig jaar en ouder vinden het belangrijk dat kleding lekker zit. Maar de mannen – het zijn vooral mannen die vrouwen-

kleren ontwerpen - willen dat het mooi is. Ik denk daar als vrouw dus iets anders over. Natuurlijk wil je er goed uitzien, maar het moet ook praktisch zijn. Wie ouder is wil kwaliteit én er mooi uitzien. De meest kleding voor oudere vrouwen is toch wat belegen. Als je maat 46 hebt, ben je vaak aangewezen op een bepaald soort kleding. „Je kunt er nog altijd prachtig uitzien, maar dan moet je een jurk van mij kopen.” Ze lacht. Huisink: „Ik zat als zesjarig meisje al achter de naaimachine om iets in elkaar te knutselen. Patronen maken is vooral computerwerk, maar nu ik zelf kleding bedenk en maak, zit ik weer achter de naaimachine. Want alleen zo, door uit te proberen en te passen, kom je tot een product dat goed zit, bij borst, bil en heup. Ik houd er bijvoorbeeld rekening mee dat met de jaren relatief meer coupe in de kleding nodig is.” Ze heeft verschillende silhouetten: recht figuur, weinig taille, breed

op de heupen... Huisink: „Het figuur verandert met de jaren en dan past een broek of jurk van de ZARA niet altijd meer. En als je ouder wordt wil je ook niet alleen maar heel bloot.” Haar kledingwinkel promoot ze op een bijzondere manier. Op het erf – ze werkt vanuit de polder – staat een zeecontainer die verbouwd is tot kledingwinkel. „Als ik naar de Sunday Markets in Amsterdam of Den Haag ga, zetten we de zeecontainer op een vrachtwagen, en is het een winkel op wielen. Het is zo leuk.” Want wat blijkt? „De vrouwen voor wie ik het doe, kopen het ook.” Op het rek in de container hangen broekrokken, rokken, jurken en shirts. „Als je deze rok aantrekt, oog je écht een maat smaller”, zegt ze. De prijzen? Een rok kost 109 euro, een broekpak 199 euro. Op vrijdagmiddag is haar 'winkel' in Noordbeemster geopend. Meer informatie: www.hiltjehuisink.nl.

Erik Schots bindt en restaureert boeken**Peter Roggeveen**

Krommenie * Handboekbinderij & Restauratie Atelier, zo heet het eenmansbedrijf van Erik Schots officieel. Het is gevestigd op het Spinderspad z, in het historische hart van Krommenie. De werkruimte ademt de sfeer van een museum met een keur aan antieke attributen, zoals machines, gereedschappen en allerlei laden met koperen sier- en letterstempels. Erik Schots bindt en restaureert naar believen in leer, perkament, linnen of sierpapier. Schots' klanten zijn zowel particulieren als archieven, bedrijven, bibliotheken en overheidsinstellingen. Particulieren laten bijvoorbeeld wel eens boeken in een kleine oplage inbinden, die ze in eigen beheer willen uitgeven. Voor boeken voor een speciale gelegenheid ontwerpt Schots ook een speciale band. Van eenvoudig tot heel luxe met bijzondere materialen, zoals meubelplaat, kunstbont, fineer en zijde om maar iets te noemen. Restaureren van boeken is een vak apart. „Het verschil tussen het restaureren van beschadigde boeken voor verzamelaars of antiquarissen is de grotere emotionele waarde. Dat komt omdat

het meestal erfstukken zijn, zoals statenbijbels of bijbeltjes met fraai zilverbeslag.” Zo kreeg Schots eens een onopvallend opschriftboekje met aantekeningen te restaureren. „Het bleek een erfstuk van een mevrouw die tijdens de Tweede Wereldoorlog in een kamp in Nederlands-Indië gevangen zat. Zij werkte als kokkin en het boekje stond vol met recepten.” Van boeken die totaal uit elkaar liggen, kijkt Schots niet meer op. „Je kunt echt van alles verwachten. Ik bekijk het boek, noteer de schade en maak een plan van aanpak. De klant bepaalt uiteindelijk wat er gaat gebeuren.” Restaureren is in de loop der jaren een halve wetenschap geworden, vindt Schots. „Een vuistregel bij het restaureren is: ga uit van het oorspronkelijke materiaal dat nog aanwezig is. Daar horen geen gekke, moderne aanpassingen bij.” Hoewel hij onlangs de pensioenleeftijd bereikte, denk hij nog lang niet aan stoppen. „Ik ben in 1973 begonnen. Ik was toen 24 jaar. De basis van dit vak heb ik geleerd bij boekbinderij Kloosterman in Amsterdam en later bij De Slegte. Het is een mooi vak, maar rijk word je er niet van. Daar is het veel te arbeidsintensief voor.”

Erik Schots in zijn atelier. FOTO DIRK JONGEJANS